

man berøve dem i de sidste 3 Kvartaler af samme Aar. Jeg tvivler endogsaa om, at en saadan Handling vilde skaffe Ro om Spørgsmaalet indenfor Partiet, men at den ikke kan skaffe Ro i Kommunerne, det kan ærede Medlemmer være overbeviste om, thi Berøvelsen af en i to Aar hævdet Ret, som har vundet stigende Anvendelse, kan umuligt andet end virke til at fremkalde forøget Uro, fornyede Bestræbelser for at genvinde den. Det forekommer mig ikke, at der er anført en eneste Betragtning af saglig Natur, som kan begrunde, hvorfor man fra Venstres Side vil fjerne, hvad man har været med til at give Kommunerne Adgang til i to Aar. Hvis man fra Venstres Side vilde have sagt: Ja, men i dette Forslag indføres der noget nyt, der indføres $\frac{2}{3}$ Refusion for de Foranstaltninger, som Kommunerne træffer paa den specielle Maade, som tidligere var angivet i § 2, hvis Venstre sagde dette, ja, saa havde Venstre peget paa, at der her i Forslaget indføres noget nyt udover Bevarelsen af den gamle Ret, men saa var det jo ogsaa et Spørgsmaal, som imellem os kunde være Genstand for Forhandling. Men det er ikke det, man fra Venstres Side staar paa. Det, man fra Venstres Side staar paa, i alt Fald saaledes som Standpunktet er hævdet i Ordførers Tale, er, at Retten skal berøves Kommunerne nu.

Det ærede Medlem beskæftigede sig saa med § 2, 2det Stykke, om Brændselspriserne og udtrykte der Anskuelse, som har fundet Udtryk i det konservative Folkepartis Betænkning i Folketinget uden at have vundet nogen Tilslutning hos hans Partifæller dernede, og jeg tror, det var med Rette, at hans Partifæller i Folketinget ikke gav Tilslutning til det konservative Folkepartis Opfattelse paa dette Punkt. Nu er det muligt, at den ærede Ordfører ikke helt har forstaaet Bestemmelsen; der var en enkelt Vending i hans Udtalelser, som kunde give Anledning til at tro det. Sagen er nemlig den, at naar der her foreslaas, at det Brændselsbeløb, som ikke benyttes, kan lægges til Maksimumsbeløbet, saa betyder det ikke, at den Kommune, som har benyttet de 9 Kr. til Brændsel, og den Kommune, som overfører dem til Maksimumsbeløbet til andre Foranstaltninger, er ens stillede, for den ene Kommune, den, som benytter dem til Brændsel, faar 9 Kr. af Staten, medens den anden Kommune kun faar 6 Kr., idet der kun ydes $\frac{2}{3}$ Refusion af Maksimumsbeløbet. Lovforslaget har netop villet udtrykke, at den Kommune, som var nød-

saget til at anvende Beløbet til Brændsel, havde Krav paa den størst mulige, den fulde Statsstøtte, medens den Kommune, som ikke behøvede dette, kom til at se sig berøvet de 3 Kr., som er den ekstra Statsudgift til Brændselet, nemlig den fulde Refusion i Stedet for $\frac{2}{3}$, som der ellers er Tale om. Hvis det ærede Medlem ikke har bemærket dette, men har ment, at Kommunerne var ens stillede, saa kan jeg i nogen Grad forstaa det ærede Medlems Bemærkninger. Men det er altsaa Meningen, at disse Kommuner bliver stillet forskelligt.

Men for at vende mig derhen, hvor Standpunktet er bestemt udtrykt — hvis man nu gik ind paa, hvad det ærede Medlem fra det konservative Folkeparti sagde, idet han mener, at naar en Kommune ikke benytter Midlerne til Brændsel, saa skal de ikke komme Kommunen til gode — ja, vilde dette saa ikke uvilkaarligt opfordre Kommunerne til at anvende Beløbet til Nedsættelse af Brændselspriserne, skønt der just ikke er Anvendelse derfor, fordi Kommunens Beboere overfor Kommunalbestyrelsen vil sige: Det er dog meningsløst, naar Staten har stillet 9 Kr. til Raadighed til Prisnedsættelse af Brændsel i Kommunerne, at vi da ikke benytter disse? Nu er der jo ganske vist sat en Grænse med Hensyn til Prisen for indenlandsk Brændsel, men der vil vel altid kunne findes nogen Mulighed for Kommunerne til dog at kunne anvende Beløbet. Derfor vil jeg ogsaa ud fra denne Betragtning mene, at det er rigtigere at stille Kommunerne ens med Hensyn til det Tilskud, som ydes fra Staten, dog saaledes, at den Kommune, som er særlig gunstigt stillet med Hensyn til Brændsel, faar de 3 Kr. mindre end den Kommune, som ikke er heldigt stillet. Dette sluttede Venstre sig jo til i Folketinget, og jeg vil haabe, at ogsaa den Opposition, den ærede Ordfører for Venstre her rejste mod denne Bestemmelse, beror paa, at han ikke er blevet opmærksom paa dette særlige Forhold, som heller ikke udtrykkelig er udtalt, men som man jo kan regne sig til.

Det ærede Medlem var ikke klar over Bestemmelsen om det ensartede Kvantum Brændsel for hver Husstand, dog saaledes at der kan tages Hensyn til de egentlige Familiers Medlemsantal. Bestemmelsen om, at Kvantumet skal være ens for hver Husstand, er jo indsat i fuld Overensstemmelse med Partierne i Folketinget, fordi man ikke har ønsket, at Kommunerne skulde forvalte de 9 Kr. paa den Maade, at den,